

[J. S. Foget.]

købt Ejendom siden Januar 1933, kan komme med, samt at Statshusmænd delvis medtages. Det er derfor ikke Ændringer af virkelig effektiv Art, selv om det er Forbedringer. Med Gældssaneringsloven er det omtrent lige lidt bevendt; den vil i det hele taget ikke faa væsentlig Betydning for Landbruget.

Hvad angaar Forslaget om Rentetilskud til de Landmænd, der har under 30 000 Kr.s Grundværdi, har vi sidste Aar taget Stilling til selve Princippet. Rentetilskud er Rentekonsolidering og har intet med en lavere Rentefod at gøre, tværtimod, det virker nærmere som Renteforhøjelse. Men det er ogsaa det, Regeringen har gjort sig til Ekspert i: Det er, som jeg sagde i Gaar, et Stykke Valgfæsk for at lægge et Plaster paa det blødende Rentesaar. Vi stiller os ved Siden af Husmandsforeningerne og L.S., der kræver Rentesaenkning. Dette Forslag modvirker en saadan. Det er illustrerende at se, at man kun vil give denne Socialhjælp til Landmænd med under 30 000 Kr.s Grundværdi; i Gaar holdt man sig under 10 000 Kr.s Grundværdi. Der kunde være Grund til at spørge Regeringen, om den da virkelig tror, at den vil kunne købe Stemmer helt op til 30 000 Kr.s Grundværdi, for saa kan vi forvente en yderligere Udvidelse af Rammerne, saa vi maaske kommer helt op til Godsejerne til sidst. Vi vil ikke afvise det Tilskud. Det er med det, som jeg sagde i Gaar om Tilskuddet til Kornpuljen: Landmændene er tvunget ned i Fattigdom og har ikke Raad til at afvise noget. Vi har Gang paa Gang paavist, hvorledes man kunde give Landbruget rimelige Arbejdsvilkaar. Det vil man ikke. Saa maa vi lade Regeringen om, hvorledes den vil tilrettelægge sin Understøttelsespolitik; men Medansvar for den Form for Hjælp til Landbruget tager vi ikke.

Naar jeg her har været Vidne til de Ordførelser fra saavel Venstre og Det konservative Parti som Det radikale Parti, saa maa jeg sige, at nu ser det ud til, at L. S.-Tankerne breder sig stærkt herinde. Bedre L. S.-Taler kunde vi ikke tænke os, og jeg vilde tro, at man endog vilde kunne opnaa en Tak baade til det ærede Medlem Hr. Fibiger og til det ærede Medlem Hr. Duborg, der har fremført Kravene saa smukt, som vi overhovedet kan forlange. Men der er et lille aber dabej, nemlig, at det er udmærket, at de forsøger at vise, at ogsaa de har noget i Retning af en Vilje til at hjælpe Landbruget, men jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til de to ærede Med-

lemmer: Naar de herfra har udtalt, at de ønsker, at Landbruget skal have saadanne rimelige Vilkaar, vil de saa gøre noget for, at Landbruget faar disse rimelige Arbejdsvilkaar? Vil de gøre andet end at udtale det herfra? Vil de være medvirkende til, at det Landbrug, som nu er trykket i Knæ, griber til Nødværgeretten? Vil de være med til, at Landbrugerne benytter sig af de Magtmidler, de har? Ellers giver jeg ikke meget for de Ord, der har været udtalt, saa er det kun Ord, og saa ligger der ikke megen Betydning bagved.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh kom med den overraskende Meddelelse, at han var enig med Regeringen om Forslaget. Det forbausede sikkert mange her. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa en Omtale af L. S. og Knud Bachs Myndighed eller Ikke-Myndighed. Jeg vil gerne sige, at L. S. er i hvert Tilfælde en ren Landbrugsorganisation, men den Organisation, det ærede Medlem Hr. Aage Fogh repræsenterer, Husmandsforeningerne, maa nærmest betegnes som en radikal Vælgerforening, idet det ikke er en almindelig Landbrugerforening — her medtages baade Togførere, Ledvogtere og mange andre, som vel nok udgør 50 pCt. af Husmandsforeningernes Medlemstal. Derfor er al Tale om dette i Relation til Landbruget ikke saa lidt misvisende.

Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, jeg var meget glad ved, idet han sagde, at Tilstanden for Landbruget er urimelig. Nu er vi dog altsaa kommet saa vidt, at man fra Regeringspartierne Side indrømmer, at den Politik, man har ført, har foraarsaget urimelige Tilstande for Landbruget. Det er en Erkendelse, som i alt Fald maa understreges. Med en saadan Erkendelse maa der vel efterhaanden komme en væsentlig Forbedring, og den venter vi nu foreløbig paa.

Det ærede Medlem sagde, at han vilde ønske, man kunde naa til Samling om Opgaverne. Den eneste Opgave, det ærede Medlem pegede paa, idet han mente, at vi her var ved Ondets Rod, var, saa vidt jeg forstod, at man skulde ind paa at avle flere Grovfoderenheder. Det var den eneste Krisemedicin, det ærede Medlem kom med. Men jeg har jo før hørt, at man fra den Side har talt om, at Renten skulde nedsættes. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem: Har man helt forladt dette Standpunkt? Hvor længe vil det ærede Medlem og hans Kolleger i det radikale Parti blive ved med at tage Medansvaret for de Renteforhøjelser, Regeringen gennemfører? Det vilde være